

Impressie van het weekend Texel op 16 en 17 april 2011

Toen ik vernam dat er weer een weekend naar Texel georganiseerd zou worden, heb ik mij gauw aangemeld. De herinnering aan vorig jaar was zo mooi, dat ook dit weekend zeker niet zou tegenvallen. Waar kan je beter zijn dan bij die aardige vogelaars (Johan, Evert, Bert en Ed) die veel weten en dat met je willen delen.

Zaterdagmorgen half negen op het eiland aangekomen. Het weer zou mooi worden maar het was toch koud en bewolkt. Op de fiets gestapt en op weg naar de De Geul en Horsmeertjes. Daar zagen we Lepelaars, Tureluurs, Kluten, parende Kokmeeuwen en Grauwe Ganzen met jongen. Een enorme stortvloed van geluiden. We maakten een mooie wandeling rond één van de Horsmeertjes en hoorden het geluid van de Roerdomp. Dat het geluid uit een vogel komt is toch bijzonder. Helaas hebben we de Roerdomp niet gezien. Ook de Sprinkhaanzanger en de Nachtegaal niet, maar wel gehoord.

Ineens paniek onder de meeuwen. Wat een herrie. Het leuke Fitisje kon er niet tegenop zingen maar deed zo zijn best.

Weer veel enthousiasme voor vogels kijken op Texel.

Op de fietstocht richting het noorden kwamen we veel mooie soorten tegen. Veel bruine vogeltjes, die ik van vroeger ken, kregen kleur: de Blauwborst met zijn witte stip, Tapuit en Koolmees. Bij akkers de Witte en de Gele Kwikstaart tussen de hyacinten. Prachtig!

Nog even naar de Slufter. We stonden hoog en ineens vanuit mijn linker ooghoek een grote roofvogel. Evert riep luid: „Een Blauwe Kiekendief!” Door de telescoop was hij prachtig te zien, grijsblauwe veren, gele ogen en snavel. Hij ving en verorberde binnen een minuut twee muisjes. Een topper.

Toen op weg naar Hotel de Kievit. Ik heb lekker gegeten en geslapen. De volgende morgen na het ontbijt op weg naar het wad. Het was mistig, 50 meter zicht heb ik me laten vertellen. Massa's Rotganzen als schimmen op het wad, maar wel een leuk rottig geluid. Verder moesten we het van onze oren hebben...

Met het verstrijken van de tijd brak de zon door en werd het warm. We bleven langs het wad fietsen. Aan de andere kant van de dijk lag een nieuw aangelegd gebied met afwisselend zand, water en schelpen. Weer zagen we veel vogels, zoals baltsende Dwergsterns waar Bert zo blij van werd. We gingen even tussen de Pinksterbloemen zitten, kijkend naar een Lepelaar die aan het foerageren was. Wat een prachtige beweging. Bij de vogelhut van Dijkmanshuizen zagen we nog Kempphaantjes. Mijn favoriet is de Kluut, prachtige snavel op hoge poten en mooi getekend: een juweel.

Vlakbij de boot nog een dode Merel. Jammer. We hebben 103 soorten geteld tegen 104 in 2010. Maar met een kukelende haan en een zeehond zijn het er gewoon 105.

Wat een fijn weekend met allemaal gezellige mensen. Ik ben nog een groentje op vogelgebied, maar nooit te oud om te leren.

Helga Helwes